

Beste vrienden,

Allereerst mijn beste wensen voor het nieuwe jaar. Ik hoop dat u allen op persoonlijk en professioneel vlak een zeer goed jaar mag beleven. Maar ik wens u bovenal een goede gezondheid toe. Op het einde van vorig jaar heb ik in mijn gezin – en aan den lijve – mogen ondervinden hoe kwetsbaar het menselijke bestaan is. Ik hoop dat het u – en uw familie – bespaard blijft. Dat klinkt misschien als een cliché, maar ik meen het oprecht.

En nu we toch in clichés praten: 2014 wordt een historisch jaar. Ik veronderstel dat u allemaal al tot die conclusie was gekomen, maar ik breng het toch maar even in herinnering. Dit jaar staan wij voor een tweesprong. Dit jaar kunnen we twee richtingen uitgaan. En de richting die de Vlamingen kiezen, zal bijzonder bepalend zijn voor de toekomst. Op 25 mei 2014 wordt de keuze bepaald: verder aanmodderen in het PS-model of durven kiezen voor de verandering van het N-VA-model.

Dat dit niet zomaar retoriek is, blijkt uit de gretigheid waarmee de traditionele partijen ons aanvallen. Wij staan voor een grondige hervorming van het systeem. Wij staan voor structurele veranderingen. Ingrijpende veranderingen. Het enige antwoord dat de traditionele partijen daar op hebben, is angst zaaien. Men praat de mensen angst aan voor diegenen die zeggen waar het op staat. Men wil de Vlamingen doodsbang maken voor de verandering. Voor de verandering die Vlaanderen broodnodig heeft.

Vorig jaar vertelde ik u op ons feest in Antwerpen mijn goede voornemen voor 2013. En dat was fundamenteel vrolijk blijven. Wel, vrienden, ik kan u vertellen: dat was een uitdaging. Maar iets in mij zegt dat dit in 2014 wel eens een veel grotere uitdaging zou kunnen blijken. Want ik verzeker u dat dit jaar alle registers zullen worden opengetrokken. *You ain't seen nothing yet*. Verwacht u aan een hele waslijst van verwijten die men ons gaat aanwrijven. Maak u klaar voor de drek die men over ons gaat kieperen. Wees voorbereid op de ene na de andere scud-raket die onze richting zal uitkomen.

Ik hoef die riedel van miserie van de traditionele partijen niet te herhalen. U kent dat liedje ondertussen wel. Maar om het nieuwe jaar fundamenteel vrolijk in te zetten, ga ik het toch maar doen. De N-VA staat voor een hard en kil Vlaanderen. Een Vlaanderen waar het recht van de sterkste geldt. Waar iedereen moet vechten voor zijn overleven, en waar het ieder voor zich is en niemand voor een ander. Een Vlaanderen dat een sociale woestijnen wordt, waar elke vorm van menselijk bestaan zal worden uitgewist. Een Vlaanderen waar wie niet kan werken in een hoekje mag kruipen om daar te creperen. Dat is het Vlaanderen dat de N-VA wil. Verzuurd. Hardvochtig. Neoliberaal. Kortom, de N-VA is een asociale partij die er alleen maar is voor de rijken.

En ik moet eerlijk toegeven: dat klopt. Buiten staat een imposante verzameling Lamborghini's en Bentleys geparkeerd. In de vestiaire is amper nog plaats om de bontjassen weg te stouwen. En als ik in de zaal kijk, ben ik haast verblind door de schitterende weerkaatsing van het goud en de diamanten waarmee u zich hebt uitgedost.

Beste vrienden,

Ik word moe van dat soort onzin. Echt moe. Maar ik blijf fundamenteel vrolijk. Omdat wij de werkelijkheid aan onze kant hebben. Want men kan wel zeggen dat wij asociaal zijn, maar zal ik u eens vertellen wat echt asociaal is?

- Asociaal dat zijn de hoge loonlasten waardoor bedrijven geen 50-plussers kunnen aannemen omdat die te duur zijn. Of waardoor 50-plussers bij problemen op brugpensioen worden gestuurd.
- Asociaal dat zijn kinderen die in schrijnende armoede moeten opgroeien omdat er in het gezin geen inkomen uit arbeid is en de armoede van generatie op generatie wordt doorgegeven.
- Asociaal dat zijn mensen die wel gaan werken en daar door de torenhoge belastingen op het eind van de maand nauwelijks meer aan overhouden dan wanneer ze niet zouden gaan werken.
- Asociaal dat is het afremmen en verdacht maken van ondernemerschap, zodat er geen jobs bijkomen en er steeds meer verloren gaan.
- Asociaal dat is onze kinderen en onze kleinkinderen laten opdraaien voor een immense staatsschuld en de komende kosten van de vergrijzing.
- Asociaal dat is een federale regering die de pensioenhervorming toewijst aan een commissie van wijzen terwijl één op de vijf gepensioneerden een inkomen heeft dat onder de armoededrempel ligt.
- Asociaal dat zijn bedrijven die door de hoge lasten op arbeid naar het buitenland worden gedreven. Niet naar lageloonlanden, maar net over de grens, naar onze buurlanden.
- Asociaal dat is iemand met een fysieke beperking die geen werk meer durft aannemen uit angst zijn aanvullend inkomen te verliezen.
- Asociaal dat is de overheid die maar blijft aandikken terwijl de belastingbetaler de broeksriem steeds strakker moet aanhalen.
- Asociaal dat is een absoluut record van 12.306 faillissementen in 2013 en een stijging van het aantal werklozen tot 440.000.
- Asociaal dat is een handelsbalans die van 1,5 miljard euro overschot in 2007 evolueerde naar een tekort van 11 miljard euro in 2012. Een van de beste indicatoren dat we structureel aan competitiviteit en welvaart verliezen.

Dat, beste vrienden, dat is asociaal beleid. En dat is niet het beleid van de N-VA. Dat is het beleid van deze federale regering. Dat is het resultaat van 25 jaar PS-model. We zakken weg op zowat alle internationale concurrentieladders. De koopkracht van alle mensen staat onder druk. We betalen steeds meer belastingen, maar krijgen geen efficiënte dienstverlening van de overheid. We betalen enorm veel sociale bijdragen, maar onze sociale zekerheid is niet sociaal en niet meer zeker.

Het beleid dat de PS voert, is het meest asociale beleid dat je kan voeren. Als we verder gaan met het PS-model, dan zijn wij het orkest op de Titanic. Rustig blijven voortspelen, terwijl het schip de dieperik in gaat. Als we onze welvaart en ons welzijn willen behouden en versterken, dan is er dringend verandering nodig. En dat is de verandering die wij voorstellen.

Men mag ons uitschelden voor hardvochtig, kil en asociaal – men doet maar op – maar ik zal u vertellen wat in mijn ogen sociaal is:

- Sociaal is mensen uit de uitkeringsafhankelijkheid halen en hen de middelen geven om een eigen bestaan uit te bouwen.
- Sociaal is mensen activeren en hen aan een job helpen omdat werken de beste garantie tegen armoede is.
- Sociaal is de werkloosheidsval wegwerken door het verschil tussen een uitkering en een nettoloon te vergroten, zodat mensen weer zin hebben om aan de slag te gaan.
- Sociaal is de promotieval wegwerken door de enorme lasten op arbeid te verlagen, zodat werkgevers hun mensen weer kunnen belonen met een loonsverhoging zonder dat die wegbelast wordt.
- Sociaal is een fiscale hervorming gericht op de lage en middeninkomens, waarbij een werkende alleenstaande 882 euro en een tweeverdienersgezin 1.764 euro meer overhouden per jaar.
- Sociaal is een pensioen dat rekening houdt met het aantal gewerkte jaren en nog steeds geïndexeerd wordt.
- Sociaal is stoppen met het kapotbelasten van arbeid en weer ruimte geven aan jobcreatie.
- Sociaal is meer mensen aan de slag helpen zodat we de vergrijzingskosten opvangen en onze sociale zekerheid betaalbaar houden.
- Sociaal is de werkloosheidsuitkeringen verhogen zodat ze weer een echte verzekering worden tegen jobverlies.
- Sociaal is werknemers op de werkvloer inspraak geven in het proces van loonvorming en hen zelf hun loonvoorwaarden laten bepalen.
- Sociaal is mensen helpen bij het verwerven van een eigen huis, nog steeds de meest stabiele sociale basis voor de toekomst.

Dat, dat is sociaal beleid.

Beste vrienden,

Op 25 mei staan de Vlamingen voor de keuze tussen het PS-model of het N-VA-model. En dat is een ingrijpende keuze. We moeten ons sociaal systeem betaalbaar houden. We moeten de stijgende kosten ten gevolge van de vergrijzing opvangen. En dat kunnen we alleen als we een ander beleid voeren. Een beleid gericht op wie werkt, spaart en onderneemt. Een beleid dat verantwoordelijkheid nemen beloont en zorg draagt voor wie het nodig heeft. Een beleid dat de lasten verlaagt, de schuld afbouwt

en de overheid afslankt. En, last but not least, met een staatsstructuur die deze hervormingen ook verankert.

Want wij kunnen wel moeilijke beslissingen nemen om terug ruimte te creëren voor economische groei. Maar wat als na 5 jaar de PS terug om de hoek komt piepen en alle maatregelen terugdraait? Dan zijn we terug bij af. En begint alles weer van voor af aan. Zonder confederalisme zijn de sociaal-economische maatregelen die we nemen steeds onder het voorbehoud dat de PS niet terugkeert naar de macht. Daarom moeten wij de omslag naar het confederalisme maken.

En net daarover zullen wij op 31 januari, 1 februari en 2 februari congresseren in Antwerpen. Willen wij iets structureel veranderen, dan moeten wij de structuren veranderen. Wij bieden op ons congres een antwoord op de fundamentele democratische en sociaal-economische uitdagingen waar wij voor staan. Wij bieden oplossingen die economische groei, stabiliteit en communautaire rust brengen. Wij geven een perspectief dat het vertrouwen terugbrengt.

Want het Belgische recept van Di Rupo – niet besparen, het geld sneller uitgeven dan de economie kan groeien en meer belastingen – is het recept voor rampspoed. Het is tijd voor een ander beleid. Het is tijd voor een ander land. Wij hebben nood aan verandering. Verandering om terug vooruit te gaan.

Kortom, wij hebben nood aan Verandering voor Vooruitgang.

Maar we zijn hier vanavond in de eerste plaats om te vieren. Zoals elk jaar zetten wij het nieuwe jaar in met een spetterende fuif. En aangezien we het net hadden over hoe asociaal de federale regering is, kozen we voor een plaatselijke gast-DJ met veel sociaal engagement: Peter Dedecker.

Peter is net vader geworden van een mooie dochter Mona. Hij is dus ondertussen al gewoon aan slapeloze nachten. Daardoor is hij de geknipte persoon om ons ook door deze nacht te leiden. Hij zal speciaal voor zijn dochtertje **Sweet Child o' Mine** van **Guns N' Roses** draaien.

Peter is natuurlijk ook de man die zich vastbeet in het bankendossier en zo de verdediging van de spaarders en de kleine aandeelhouders op zich nam. Met een ongelofelijke inzet en met een brok onvervalst idealisme is Peter in die materie gevlogen. Hij heeft zich op korte tijd kunnen opwerken tot een gerespecteerd expert in het bankwezen. Daarom legt hij voor ons ook een oldie uit 1974 op de draaitafel: de **Wall Street Shuffle** van **10CC**.

Maar, ten slotte, zal ons onderwijs ook dit jaar weer een van de prioriteiten van de N-VA zijn. Niet in het minst op technisch en wetenschappelijk onderwijs. Want voor de

N-VA gaat het in het onderwijs niet over structuren, maar over mensen. Onderwijs gaat voor ons over leerkrachten en directies die het beste van zichzelf geven om het beste uit hun leerlingen te halen. En daar is Peter zelf het beste bewijs van. Hij heeft in het middelbaar bewust gekozen voor een technische opleiding om daarna voor burgerlijk ingenieur te studeren. De eerste plaat van vanavond is er dan ook eentje van de Vlaamse groep **School is Cool**. En Peter koos specifiek voor het nummer '**New Kids in Town**', omdat de N-VA toch een beetje de new kid in town is.

Peter, aan u de eer om de fuif af te trappen.